

Adı :.....
Soyadı:.....
Sınıfı :..... No :.....

TÜRKÇE ÇALIŞMA KÂĞIDI - 9 "PİNOKYO"

OKUMA-ANLAMA

NOT : Aşağıdaki hikayeyi bol bol okuyunuz.
Pazartesi günü okuduğunuz bu hikayeden
değerlendirme testi çezeceğiz.

PİNOKYO

Bir varmış, bir yokmuş, çok eski bir zamanda küçük bir kasabada Geppetto adında ihtiyar bir oyuncakçı yaşarmış. Yaptığı tahtadan oyuncakları satarak geçimini sağlarmış. İhtiyar oyuncakçının hayatta üzüldüğü tek şey bir çocuğunun olmamasıymış. Bir çocuğunun olması için neler vermezmiş ki.

Bir gün yeni bir oyuncak yapmak için ormana gidip kütük aramaya başlamış. Derken tam aradığı gibi bir kütüğü bulmuş.

– İşte tam aradığım gibi bir kütük. Bununla çok güzel bir kukla yapacağım, diye sevinerek kütüğü sırtladığı gibi oyuncakçı dükkânına taşımış.

Tezgâhın üzerine koymuş. Başlamış yontmaya. Geppetto kütüğü yonttukça kütükten “ah ah!” diye sesler geliyormuş. Geppetto usta: “Nereden geliyor bu ses” diye düşünmüş. “Herhalde bana öyle geldi” diye içinden geçirmiş. Derken kuklanın önce kafası sonra da vücudu daha sonra da kolları ile bacakları şekillenmeye başlamış. Geppetto usta en sonunda kuklayı bitirmiş. Onu sandalyenin üzerine oturtmuş. Ortalığı temizlemeye başlamış.

O ortalığı temizlerken, “Merhaba” diye bir ses duymuş. Sesin nereden geldiğini anlamak için başını çevirmiş. Ortalıkta sandalyenin üzerinde oturmakta olan kukladan başka kimsecikler yokmuş. Yine yanıldığını düşünerek işine devam etmiş. Az sonra kukla oturduğu sandalyeden hopladığı gibi odanın içinde dans etmeye başlamış. Olanları gören Geppetto ustanın şaşkınlıktan ağzı bir karış açılmış.

– Aman Allah’ım! Bu kukla canlı. “Tam da benim istediğim gibi bir çocuk” demiş. Etten kemikten değilmiş ama tıpkı bir çocuk gibi gülüyor, koşuyor, oynuyormuş.

Kukla çocuğu kucağına alıp;

– Sen gerçek bir çocuk gibisin. Senin adın Pinokyo olsun, demiş. Artık Geppetto ustanın hiç canı sıkılmıyor, günlerini Pinokyo ile ilgilenerek geçiriyormuş.

Bir süre sonra Pinokyo’nun okula gitmesi gerektiğini düşünmüş. Ancak Pinokyo’nun ne defteri varmış, ne kalemi. Geppetto ustada da hiç para olmadığından paltosunu satarak, aldığı parayı Pinokyo’ya vermiş.

– Al oğlum, bu parayla kendine defter, kalem al. Güzelce okuluna git, demiş.

Pinokyo parayı avucuna almış, yola koyulmuş. Neşe içinde yürüyormuş. Merakla etrafına bakıp, yol üzerindeki dükkânları, pazar tezgâhlarını, bağırان insanları izliyormuş. Bu arada yolun başındaki kalabalık dikkatini çekmiş.

Kalabalığın arasına dalıp ne olduğunu öğrenmeye çalışmış. Kalabalığın önünde kocaman renkli bir çadır duruyormuş. Bu, şehre yeni gelen sirkin çadırıymış. Çadırın önündeki palyaço bağırarak müşteri topluyormuş.

Pinokyo çadırın içerisinde ne olduğunu merak edip, kalabalığın arasından geçip çadıra girmek istemiş. Palyaço, Pinokyo’ya içeri parasız girilemeyeceğini söylemiş. Pinokyo içeride olanları çok merak ettiğinden, Geppetto ustanın okula gitmesi için verdiği parayı uzatmış. İçeriye girince çadırın ortasına kurulan sahnede oynayan kuklaları görmüş.

– Hey! Bunlar da benim gibi tahtadan, diyerek sahneye kuklaların arasına çıkmış. Kuklaları izleyen kalabalık Pinokyo’ya kızmış.

– Çekil oradan, sahneyi görmemizi engelliyorsun, diyerek azarlamışlar. Ancak sahnenin yukarısında kuklalara bağlı olan ipleri tutan sirk sahibi canlı bir kukla gördüğü için çok sevinmiş.

Oyun biter bitmez Pinokyo’yu yakaladığı gibi kafese kapatmış.

Pinokyo başına gelenlerin kendi suçu olduğunu, Geppetto ustanın sözünü dinleyip okula gitse bunların hiçbirinin olmayacağını düşünerek ağlamaya başlamış. Pinokyo’nun pişman olduğunu gören iyilik perisi hemen onun yanına giderek;

– Babanın sözünden çıkmamalıydın! Ama pişman olduğunu görüyorum. Bunun için seni kurtaracağım. Ama bir daha yaramazlık yapma! Bu da sirke verdiğin para. Okuluna git, diyerek Pinokyo’yu sirkin dışına çıkarmış.

Pinokyo, paralar elinde okula doğru yol almaya başlamış. Bir yandan da şarkı söylüyormuş. Pinokyo’nun şarkı söyleyerek yürüdüğünü gören kurnaz tilki ve arkadaşı kedi “Bu kukla ne kadar da neşeli, şunun bir yanına gidelim” diyerek Pinokyo’nun önüne çıkmışlar.

– Hayrola Pinokyo? Böyle neşeli neşeli nereye gidiyorsun? Diye sormuşlar. Pinokyo da:

– Kendime defter, kalem alıp okula gideceğim, demiş. Kurnaz Tilki: – Defter, kalem alacak paran var mı? Diye sormuş. Pinokyo, babasının verdiği paraları göstermiş. Paraları gören kurnaz tilki ve kedi bir oyun oynayıp bu paraları almaya karar vermişler. Pinokyo’ya:

– Okula gidip de ne yapacaksın? Bizim dediklerimizi yaparsan zengin olursun. Sen o paraları bize ver, biz de götürüp sihirli tarlaya ekelim. Senin de bir para ağacın olur, ihtiyacın oldukça bu ağaca gider, meyveleri olan paraları toplarsın, demişler. Hiç böyle şey olur mu? Ama Pinokyo söylenenlere inanmış, elindeki paraları kurnaz tilkiye teslim etmiş. Paraları alan kurnaz tilki ve kedi hemen oradan uzaklaşmışlar. Tek başına kalan Pinokyo’nun yanında iyilik perisi belirivermiş. Pinokyo’ya:

– Defter, kalem aldın mı Pinokyo? Diye sormuş. Oysa peri paraları kurnaz tilkiye kaptırdığını biliyormuş. Sakın yalan söyleme yoksa seni cezalandırırım, diye uyarılmış. Pinokyo uyarıya aldırmadan yalan söylemiş.

– Defter, kalem aldım. Onları okula bıraktım, deyince yalan söylediği için burnu uzamaya başlamış. Peri, Pinokyo’nun doğru söylemesi gerektiğini söyledikçe, Pinokyo başka yalanlar uyduruyor, burnu da uzadıkça uzuyormuş. Artık öyle bir hale gelmiş ki kafasını hiç bir tarafa çeviremez olmuş. En sonunda yaptığı hatayı anlamış, işin doğrusunu periye anlatmış, peri de akıllanan Pinokyo’nun burnunu eski haline döndürmüştü. Bir sihir yaparak kurnaz tilkiye kaptırdığı paraları almış.

Pinokyo, paralar elinde yine şarkı söyleyerek yürümeye başlamış. Tenha bir yerden geçerken birisinin yüksek sesle güldüğünü işitmiş. Aynı anda karşısına kendisini hapseden sirk sahibi çıkıvermiş. – Gel bakalım buraya seni yaramaz. Geçen sefer elimden nasıl kaçtın bilmiyorum ama şimdi senin cezanı vereceğim, diyerek Pinokyo’yu kollarından tuttuğu gibi denize atıvermiş.

Pinokyo denize düşünce, suyun üzerinde kalmış. Dibe batmıyormuş, Pinokyo tahtadan bir kukla olduğu için su kendisini kaldırıyor. Suyun üzerinde böyle batmadan kalmak Pinokyo’nun hoşuna gitmiş. Kollarıyla bacaklarını oynatarak yüzmeye başlamış. Kıyıya doğru yüzerken birden ne olduysa olmuş. Pinokyo kendisini karanlık bir yerde buluvermiş. Meğerse Pinokyo’yu kocaman bir balık yutmuş. Şimdi Pinokyo balığın midesinde duruyormuş.

Pinokyo balığın midesinde bekleye dursun, biz gelelim Geppetto ustaya. Geppetto usta eve gelmeyen Pinokyo’yu çok merak etmiş. Paltosunu da Pinokyo’yu okula göndermek için sattığından üşütüp hasta olmuş. Oğlu Pinokyo’yu aramak için hasta hasta yollara düşmüş. En sonunda Pinokyo’nun denize atıldığı yere varmış.

Buradaki balıkçılara oğlunu görüp görmediklerini sormuş.

Balıkçılar da sirk sahibinin, Pinokyo’yu denize attığını söylemişler. Geppetto usta balıkçılardan birisine, kayığıyla denize açılıp oğlunu bulmaya yardım etmesi için yalvarmış.

Geppetto ustayı tanıyan ve onun ne kadar iyi bir insan olduğunu bilen balıkçı, bu isteği geri çevirmemiş. Birlikte kayığa binip denize açılmışlar. Kayık bir süre yol aldıktan sonra şiddetli bir rüzgâr çıkmış. Büyüyen dalgalara kayık daha fazla dayanamamış, birdenbire devrilivermiş. Balıkçıyla, Geppetto usta kendilerini bir anda dalgaların arasında buluvermişler. Geppetto usta hem yaşlı olduğundan hem de yüzmeyi bilmediğinden denizin dibine doğru batmaya başlamış.

Bu sırada Pinokyo’yu yutan balık, Geppetto ustayı da yutmuş. Geppetto usta da balığın boğazından kayıp midesine girivermiş. Balığın midesinde ağlayan bir çocuğun sesini duymuş. Bu sesi hemen tanımış. Bu, oğlu Pinokyo’nun sesiymiş. Geppetto usta oğlunu bulduğu için çok sevinmiş. Pinokyo’ya:

– Pinokyo, oğlum ben baban Geppetto. Hayatta olduğuna çok sevindim. Seni o kadar çok merak ettim ki. Babasının sesini işiten Pinokyo, gözyaşları içerisinde boynuna sarılmış.

– Senin sözünü dinlemediğim için çok özür dilerim babacığım, beni affet, bir daha sözünden hiç çıkmayacağım, diyerek gözyaşı dökmüş. Pinokyo’nun gerçekten de pişman olduğunu gören peri kızı onları kurtarmaya karar vermiş. Geppetto ustayla, Pinokyo’yu balığın midesinden alıp karaya çıkarmış. Kurtulduklarına çok sevinen Pinokyo, babasının elinden tuttuğu gibi evlerinin yolunu tutmuşlar.

Pinokyo o günden sonra o kadar akıllı bir çocuk olmuş ki babasının sözünden hiç çıkmamış. Her gün okuluna gitmiş. Okul çıkışı ise babasının yanına koşarak ona işlerinde yardım etmiş. Peri kızı da Pinokyo’nun çok iyi bir çocuk olduğunu görüp onu ödüllendirmeye karar vermiş. Pinokyo’nun artık tahtadan değil de etten kemikten normal bir çocuk olması için büyü yapmış. Büyü gerçekleşmiş.

Pinokyo gece yatağında, uyumak üzereyken birdenbire normal bir çocuğa döndüğünün farkına varmış. Artık tahtadan değil, etten kemikten bir çocukmuş.

Sevinçle yatağından fırlayarak babasının yanına koşmuş. Geppetto usta, karşısında Pinokyo’yu bu şekilde görünce dünyalar onun olmuş. “En sonunda benimde gerçek bir oğlum oldu” diyerek sevinç gözyaşları içerisinde oğluna sarılmış.

Baba oğul ömürlerinin sonuna kadar mutlu yaşamışlar.